

SVJEDOČANSTVO IZ KNJIGE "MENI JE BOG POMOGAO" -

www.molitvenici.net

SPAŠENI BRAT

Bolest se uvukla u našu kuću. Otac teško bolestan, brat svaki dan

pijan.

Ne znam što da radim. Majka je već odavno umrla, ostala su mi

samo njih dvojica.

Rat je uzeo svoj danak pa smo brat i ja ostali sami, nismo

osnovali svoje obitelji.

U vrijeme kad mi je brat trebao biti podrška, ja sam morala brinuti

o njemu. Molila sam ga da ne pije, ali moje riječi nisu dopirale do

njega. Čak je i nijekao da pije, svađao se sa mnom.

Nije mi preostalo ništa drugo nego jače prionuti uz molitvu.

Nisam bila neki veliki vjernik. Znala sam izmoliti Očenaš, Zdravo

Marijo i Slava Ocu. To je bilo sve. Neki kažu da je i to dosta, ali ja

sam shvatila da meni treba velika pomoć jer je moj problem bio

velik.

Pitala sam prijateljicu što da radim. Rekla mi je: “**Sad pod**

pauzom idi u poštu. Tamo imaš veliki izbor molitvenika.

Traži neki u kojem ćeš naći objašnjenje kako se moli

krunica i donesi ga. Učit ćemo zajedno. I ne bi bilo loše da

se zavjetuješ Gospi od brze Pomoći. Svakog osmog u

mjesecu po cijeli dan se slave svete mise. Zamoli Gospu

da ti pomogne.”

Situacija je bila ozbiljna. Morala sam hitno u akciju.

Poslušala sam prijateljicu i požurila u poštu. Dočekao me uistinu

veliki izbor molitvenika i nisam znala koji da uzmem. Da ne gubim

vrijeme, zamolim službenicu na šalteru da mi pomogne. Kad sam

joj kazala što mi treba, uzela je najtanji molitvenik i rekla: "Ovdje

imate sve što vam treba." Pogledam naziv „Naša obitelj“. U sebi

sam uskliknula: Bože, ja upravo to tražim!

Prelistam ga i pronađem objašnjenje za molitvu krunice. Četiri
otajstva. Nije mi to tada puno značilo. Platila sam molitvenik i
sretna se vratila u ured. Sad imam sve. Krunicu sam dobila od
prijateljice kad je išla na hodočašće u Međugorje. Učila sam svaki
dan. Bilo je teško, ali napredovala sam.

Došao je i osmi u mjesecu. Gospin dan u mojoj župi. Hodočaste
joj tisuće ljudi iz cijele Hrvatske, a i dalje. Bio je to moj prvi posjet
Gospi baš na taj dan. Došla sam joj puna vjere i pouzdanja. Bilo

je ljeto. Crkva nije mogla primiti toliki broj ljudi pa smo bili vani.

Klečala sam na zemlji i molila: **“Gospo, molim te, učini čudo.**

Daj da moj brat prestane piti.” Znala sam da se čudo neće

dogoditi već sutra, ali molila sam da se dogodi što prije.

Molitvenik i krunica bili su uz mene.

Nakon tog mog prvog posjeta Gospi vratila sam se kući sretnija i

smirenija. U to vrijeme umro je i naš otac. Sad mi je ostao samo

brat, ali i više vremena da se posvetim isključivo njemu i

njegovom problemu.

Čvrsto sam odlučila vratiti ga na pravi put. Otišla sam još dva

puta osmoga u mjesecu moliti Gospu.

Jednog dana, dok sam još bila u uredu, javili su mi da mi je

umro kum. Strašno se opijao.

Napustio je posao, zapustio obitelj. Imali su dvoje prekrasne

djece, ali što vrijedi kad je on svaki dan bio pijan.

Kad sam taj dan došla kući zatekla sam brata trijeznog i vidno

uznemirenog. “Jesi li čula što se dogodilo?” pitao me. “Ako misliš

na kuma, jesam”, odgovorila sam. “Da, na njega mislim i pitam

se zar je morao baš tako završiti”, rekao je. “A kako bi drugačije

završio. I ti ćeš tako ako nastaviš piti”, rekla sam mu.

Tada je moj brat rekao: “Ne, ja od danas više neću piti. Hoćeš li

mi pomoći? Htio bih na liječenje. Sebi sam već od nekog

vremena priznao da sam alkoholičar i da trebam pomoć. Tebi to

do danas nisam imao hrabrosti reći. Evo, sad ti to kažem i molim

te pomogni mi. Budi uz mene.”

Moja duša je klikkala molitvu zahvale Gospi. Moja molba bila je

uslišana.

Prvi korak je učinjen. Sad se trebalo uhvatiti u koštac s tom

opakom bolešću zvanom alkoholizam. Sve je sretno završilo.

Liječenje je prošlo u redu.

Moj brat ne pije već pet godina. (C. J.)